

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/141/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719201408
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8719201408.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fil'akovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkyne: I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v C., na ul. A.-B. č. XXXX/X, právne zastúpenej JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, na Nám. SNP č. 7, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pribinovej č. 25, IČO: 35792752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, na ul. Kubániho č. 16, IČO: 47233516, o primerané finančné zadost'učinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 03.06.2019 č.k. 10Csp 28/2019-74 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobkyni sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %,

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadost'učinenie vo výške 426,97 eur. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnej výške.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v prejednávanej veci boli splnené všetky podmienky pre priznanie primeraného finančného zadost'učinenia, nakoľko došlo k porušeniu práva, resp. povinnosti veriteľom vyplývajúcej z ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a to uzavretím neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 19.03.2015, ktorá bola súdom vyhodnotená ako absolútne neplatný právny úkon uzavretý v rozpore so zákonom a žalovanému bolo uložené v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20Csp 14/2016 zdržať sa jej použitia. Žalobkyňa uplatnila úspešne na súde porušenie predmetnej povinnosti, keďže o tejto bolo právoplatne rozhodnuté v prospech spotrebiteľa. Je nepochybné, že žalovaný ako druhá zmluvná strana je zodpovedná za porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne. Bola preukázaná príčinná súvislosť, pretože spotrebiteľ bol vo veci úspešný práve v dôsledku toho, že žalovaný porušil právne predpisy a vyhotovil dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov v rozpore s výslovným znením právnej úpravy. Rovnako bolo porušenie spotrebiteľských práv, teda práv žalobkyne preukázané aj v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 10Csp 76/2016. V ňom bolo určené, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným zo dňa 19.03.2015 pod č. XXXXXXXXXXXX je bezúročná a bezpoplatková. Ďalej za neprijateľné boli určené i zmluvné podmienky uvedené v bode 7.1 a 7.2 Dohody o poskytnutí služieb uzavretej v súvislosti s vyššie uvedenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Na túto zmluvu a v súvislosti s ňou bola žalobkyňou podpísaná i samotná dohoda o zrážkach zo mzdy. Je preto potrebné konštatovať, že v právnom vzťahu založenom zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX došlo k viacerým porušeniam noriem

spotrebiteľského práva a to jednak neuvádzanie náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch, používanie neprijateľných zmluvných podmienok (dohoda o poskytnutí služby), ako aj neplatné uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy. Súd prvej inštancie preto s poukazom na ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa priznal žalobkyni nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

3. Na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačí, ak veriteľ poruší práva spotrebiteľa, resp. povinnosti veriteľovi uložené právnou úpravou a spotrebiteľ tieto porušenia úspešne uplatní na súde. Medzi porušením povinnosti a úspešným uplatnením práva musí existovať kauzálny nexus. Spotrebiteľ nemusí utrpieť ujmu, postačí, ak mu takáto ujma (škoda) hrozí.

4. V tomto prípade však možno konštatovať, že škoda (ujma) spotrebiteľovi nielen hrozila, ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalovaný doručil žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zamestnávateľovi žalobkyne a uplatnil neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej začal zamestnávateľ vykonávať zrážky žalobkyni. Z obsahu pripojeného spisu a z výpovede právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní je zrejmé, že žalobkyni bola takto zrazená na základe zrážok spolu suma 853,94 eur a to zrážkami za rok 2015 vo výške 174,48 eur a za rok 2016 vo výške 679,46 eur.

5. Procesná obrana žalovaného spočívajúc v spochybnení hrozby ujmy či vzniku ujmy (škody) u spotrebiteľa a nenaplnení hypotézy právnej normy pre priznanie finančného zadosťučinenia, rovnako ako aj poukazovanie na dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá bola podľa názoru žalovaného uzavretá ako samostatný dokument a žalobkyňa mala možnosť odoprieť dokument podpísať, neobstojí, pretože súdom bola právoplatne vyslovená neplatnosť uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy a bolo tiež vyslovené porušenie práva spotrebiteľa aj v iných častiach zmluvy a toto právo spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde. Preto obrana žalovaného sa posúdila ako právne bezvýznamná.

6. Čo sa týka výšky priznaného finančného zadosťučinenia, táto vždy závisí od úvahy súdu a nie je stanovený spôsob jej výpočtu. Vzhľadom na výšku úverovej istiny poskytnutej žalobkyni s prihliadnutím na sumu 632,84 eur, ktorú žalobkyňa požadovala ako 50% hodnoty sumy uvedenej v žiadosti o vykonávanie zrážok (2.615,67 eur) a uplatnenej nad rámec istiny úveru (1/2 zo sumy 2.615,67 eur - 1.350 eur), súd sa pridržiaval satisfakčnej povahy primeraného zadosťučinenia, prihliadol na závažnosť porušenej povinnosti i výšku poskytnutého zmluvného plnenia medzi sporovými stranami a mal za to, že suma 426,97 eur predstavujúca polovicu zo sumy 853,94 eur, ktorá bola skutočne zrazená žalobkyni na základe vykonaných zrážok, je adekvátna na to, aby pre spotrebiteľa predstavovala dostatočnú náhradu za diskomfort z dôvodu, lebo spotrebiteľ bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Zároveň takáto výška finančného zadosťučinenia bude v dostatočnej miere plniť aj odradzovaciu funkciu pre prípadné budúce porušenie práv zo strany žalovaného.

7. V prevyšujúcej časti nad sumu 426,97 eur bola žaloba zamietnutá.

8. Výrok o trovách bol odôvodnený ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 C.s.p.

9. Proti tomuto rozsudku, s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žaloba žalobkyne bola v celom rozsahu zamietnutá a žalovanému priznané právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu. Ako dôvod uviedol, že súd prvej inštancie sa v rozhodnutí žiadnym spôsobom nevyporiadal s námietkou žalovaného k neprimeranosti uplatňovaného nároku aj vzhľadom na fakt, že žalobkyňa si už v inom konaní uplatňuje nárok na finančné zadosťučinenie. Aj z praxe odvolacieho súdu vyplynulo, že s ohľadom na neurčitú hypotézu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Súvislosť takéhoto záveru s týmto konaním a podanou žalobou odôvodnil žalovaný tým, že je nutné posúdiť nielen, či ide o uplatnenie existujúceho nároku, ale či je primeraná. Prvoinštančný súd sa s touto skutočnosťou ani nezaoberal a ani nedal na ňu žiadnu odpoveď v zmysle toho, že by sa s argumentom žalovaného vypořiadal. Postup súdu predstavuje v tomto smere jednoznačné porušenie práva na spravodlivý súdny proces, súčasťou ktorého je aj relevantné vypořiadanie sa s argumentmi sporových strán. Civilný sporový poriadok to predpokladá aj ako súčasť odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2). Druhým súdom opomenutým argumentom žalovaného zostalo vyjadrenie, že síce primerané finančné zadosťučinenie sa má chápať

ako odmena spotrebiteľovi za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom, ale že v kontexte následného uplatňovania finančného zadosťučinenia sa nejaví zákonné, že takýto nárok by mal vzniknúť v počte rovnajúcom sa počtu začatých súdnych konaní. Tento argument má podstatný význam čo do priznania základu žalovaného nároku, ale aj čo do jeho výšky.

10. Za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými stranami sporu a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade aj všeobecný súd svojim postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zrejme dôvody toho - ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje. Len vecne správne rozhodnutie a náležité zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie napĺňa, ako neoddeliteľná súčasť stanoveného postupu, ústavné kritéria vyplývajúce z článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru. Žalovaný tak namieta nepreskúmateľnosť a nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku, opomenutie sa vyporiadať s tvrdeniami a okolnosťami týkajúcimi sa žalovaného nároku, jeho základu a jeho sumy.

11. Prvoinštančný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že preukázanie porušenia práva spotrebiteľa spočíva v neplatnej dohode o zrážkach zo mzdy a že výška 426,97 eur predstavujúca polovicu z rozdielu súm 2.615,67 eur a 1.350 eur je primeraná aj s ohľadom na to, že došlo k výkonu zrážok zo mzdy. V konaní nebol preukázaný žiadny vzťah sporových strán, v ktorom by malo alebo mohlo dôjsť k porušeniu práv zo strany žalovaného a teda vo vzťahu ku ktorému by sa mala plniť odradzovacia funkcia. Rovnako v konaní nebolo tvrdené a ani osvedčené, že by žalobkyňa mala pociťovať diskomfort v rozsahu, ktorý by mal byť nahradený sumou 426,97 eur. Samotný výpočet tejto sumy nemá nič spoločné s tým, ako súd odôvodňuje jej primeranosť, pretože na jednej strane súd prvej inštancie bez bližšieho odôvodnenia vychádza z polovice sumy rozdielu medzi sumou uvedenou v žiadosti o vykonávanie zrážok a vyplatenou sumou a na strane druhej tvrdí, že táto suma je adekvátne vzniknutému diskomfortu spojeného s podaním žaloby o zdržanie sa zrážok zo mzdy. V čase vykonávania zrážok a predloženia žiadosti žalobkyňa uhradila sumu 525,72 eur. Žiadosť o zrážky zo mzdy smerovala k uspokojeniu nároku v prvom rade v rozsahu, o ktorom žiadna pochybnosť nikdy vzniknúť nemohla a s ktorého úhradou žalobkyňa bola v omeškaní. To znamená, že je pochybný záver o diskomforte v súvislosti s podaním žaloby na súde za situácie, kedy aj žalobkyňa nesplnila svoju povinnosť ani v tom rozsahu, v akom prijala na účet konkrétnu sumu a nespravila tak ani na výzvu žalovaného.

12. Žalobkyňa navrhla rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

13. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

14. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

15. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejme z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

16. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

18. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

19. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

20. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

21. Vo veci 20Csp 14/2016 Okresného súdu Poprad sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Vo vzťahu k takto uplatnenému nároku mala žalobkyňa v konaní plný úspech. Stalo sa tak z dôvodu absolútnej neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. V ďalšom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 10Csp 76/2016 bolo právoplatne rozhodnuté, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 19.03.2015 pod č. XXXXXXXXXXXX je bezúročná a bezpoplatková pre chýbajúce náležitosti zmluvy vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Zároveň v tomto konaní sa právoplatne rozhodlo o určení neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok uvedených v bode 7.1 a v bode 7.2 Dohody o poskytnutí služieb uzavretých medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 19.03.2015 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Právoplatným ukončením týchto konaní bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 18.03.2019, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

22. Žalobkyňa sa v iných súdnych konaniach úspešne domohla uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a určenia neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok.

23. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení, na ktoré dodávateľovi nárok nevznikol, či už v dôsledku neplatnosti právnych úkonov, neprijateľnosti zmluvných podmienok, alebo nedodržania zákonných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobkyne bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Napriek neplatnej dohode o zrážkach zo mzdy, žalovaný túto dohodu použil a požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy v celkovej výške 2.615,67 eur (č.l. 22 spisu), hoci v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalovanému vznikol nárok iba na vrátenie ním poskytnutej istiny bez poplatkov a úrokov v sume 1.350 eur. Žalovaný sa tak na základe neplatnej dohody snažil prostredníctvom zrážok zo mzdy získať čiastku o 1.265,67 eur vyššiu v porovnaní so sumou 1.350 eur, na ktorú mu vznikol nárok (2.615,67 eur - 1.350 eur). Takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak ako konanie odporujúce dobrým mravom. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Žalobkyňa taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veciach vedených na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20Csp 14/2016 a pod sp. zn. 10Csp 76/2016, v ktorých spochybňoval dôvodnosť podaných žalôb, bola dlhodobo nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia uvedených konaní. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý naformuloval neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy, neprijateľné zmluvné podmienky a spôsobil v dôsledku nedodržania zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Následne použitím neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy sa snažil na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť o sumu 1.265,67 eur.

24. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané vzhľadom na všetky okolnosti prípadu je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 426,97 eur, tak ako to určil súd prvej inštancie. Táto čiastka predstavuje približne 1/3 zo sumy 1.265,67 eur, o ktorú sa žalovaný na úkor žalobkyne chcel obohatiť a zároveň je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal.

25. Právne bezvýznamný je poukaz žalovaného na fakt, že nárok na finančné zadosťučinenie si žalobkyňa uplatňuje už v inom konaní. Týmto iným konaním je vec vedená na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 8Csp 71/2018. Predmetom žaloby o primerané finančné zadosťučinenie v tomto inom konaní však nie je zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným pod č. A., od ktorej si nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje žalobkyňa v prebiehajúcom konaní, ale zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Vzhľadom na charakter zmlúv o spotrebiteľskom úvere nie je vylúčené, aby strany sporu mohli uzatvoriť i viacero zmlúv, avšak prípadné porušenia predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa, ktoré môžu viesť aj k priznaniu primeraného finančného zadosťučinenia, je potrebné osobitne skúmať vo vzťahu ku každej z takto uzatvorených zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

26. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok, s výnimkou nenapadnutého výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a úspešnej žalobkyne sa priznala náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o jej výške rozhodne súd prvej inštancie.

28. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).